

РЕШЕНИЕ

№ 2511

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **427** по описа за **2022** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез адв.К., срещу решение от 11.11.2021 г., по НАХД № 6116/2020г., по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 101-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-172/16.04.2020 г., издадено от заместник-председателя на Комисията по финансов надзор, с което на жалбоподателя, на основание чл. 295, ал. 1, пр.2, вр.чл.290, ал.9, т.16, пр.1 от Закона за пазарите на финансови инструменти /ЗПФИ/, е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева.

В жалбата са изложени аргументи за неправилност на въззивно решение, като постановено при нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Сочи се, че в изпълнение на т.7 и т.8 Раздел 1 на Приложение IV от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/565 /Регламента/, данни за „Парична единица“ и „Ц.“, по отношение на нарежданията на клиенти и решения за търгуване са налични в ИП, като те са могли и могат да бъдат генерирани във всеки един момент. Счита, че за ИП не съществува задължение да поддържа специален регистър с тези реквизити, като се позовава на решение от 28.10.2021 г. по дело С-95/20 на СЕС „В. финанс“ .

На следващо място, навеждат се доводи за допуснати съществени нарушения на процедурата по установяване на административното нарушение, тъй като в АУАН били констатирани две нарушения, за които административнонаказващият орган наложил едно наказание, в противоречие с чл.18 ЗАНН. Счита, че са допуснати следните процесуални нарушения - липса на описание на нарушението в АУАН - чл.42, т.4 от ЗАНН. В тази връзка счита, че НП, преповтаряйки мотивите, изложени в АУАН, е издадено чл.57 от ЗАНН. По-нататък се сочи, че въззивния съд е допуснал особено съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348, ал.1, вр.ал.3, т.2 от НПК – липса на мотиви, чл.348, ал.1, т.2 от НПК – свързани с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото. Посочва, че фактическите изводи на съда не са формирани при спазване на правилата на чл.107, ал.2-5 НПК. В тази връзка излага твърдения, че въззивната инстанция безкритично е приела изложената от АНО фактическа обстановка, без да направи самостоятелен анализ ИП е поддържал данните, които се твърди, че не са били налични към момента на проверката. В жалбата се излагат аргументи за явна несправедливост на наложеното административно наказание, с наличие на предпоставките за приложение на чл.28 от ЗАНН, тъй като се касае за технически пропуск от стана на инвестиционния посредник да предостави на КФН поисканата информация, от което не са настъпили никакви вреди. Прави се искане за отмяна на постановеното от СРС решение, претендират се разноски.

Ответникът - КФН, редовно призовани, изпращат процесуален представител, който моли съда да потвърди изцяло обжалваното решение, като правилно и законосъобразно и съгласно доводите, наведени в депозирано писмено становище. В писмени бележки, излага подробни аргументи по относителността на цитираното от касатора решение на СЕС. Моли за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираноя от касатора адвокатски хонорар.

Представителя на Софийска градска прокуратура намира, че жалбата е неоснователна, моли атакуваното решение на СРС да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, V-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните, обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

На основание чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема изцяло правилно установена от СРС фактическа обстановка, както следва:

С акт за установяване на административно нарушение № Р – 06 -1178/ 09.12.2019 г., на гл.експерт в отдел „Надзор на инвестиционни посредници, пазари на финансови инструменти и разследване на пазарни злоупотреби” в дирекция „Надзор на инвестиционната дейност” -управление „Надзор на инвестиционната дейност” към КФН било установено, че Инвестиционен посредник /ИП/ [фирма], ЕИК -121712048, със седалище и адрес на управление [населено място] 1407, район „Л.“, [улица], е дружество с издаден от КФН лиценз за предоставяне на определени инвестиционни услуги и извършване на определена инвестиционна дейност по смисъла на чл. 6, ал. 2 и ал. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПИФ). Спрямо дейността на това дружество са приложими всички нормативни изисквания, които регулират предоставянето на инвестиционни услуги и извършването на инвестиционна дейност, в това число разпоредбите на Делегиран

регламент (ЕС) 2017/565 на Комисията от 25 април 2016 година за допълване на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на организационните изисквания и условията за извършване на дейност от инвестиционните посредници (Делегиран регламент 2017/565).

Въз основа на Заповед № 3-303/05.09.2019 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, била инициирана проверка на ИП [фирма], ЕИК -хх. На 27.09.2019 г. бил посетен офиса на дружеството в в [населено място], който бил вписан в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел като седалище и адрес на управление. Извършената проверка на място била обективизирана в Констативен протокол № Р-04- 133/27.09.2019 г. (Констативен протокол 1).

В хода на посещението, от Посредника е изискано да предостави достъп до всички регистри, които води в съответствие с нормативните изисквания. В тази връзка на проверяващия екип е обяснено, че дружеството поддържа регистрите си на електронен носител и е посочена директория/папка, която съдържа 15 файла, озаглавени като регистри и съхранявани във формат „xls”. Отделно от гореописаната директория/папка са демонстрирани следните 4 регистъра: регистър на сделките, регистър на нарежданията, регистър на личните сделки и регистър на жалбите. Относно „Регистър за нареждания на клиенти или -решения за търгуване“ (регистър на нарежданията) по смисъла на Приложение I от Делегиран регламент 2017/565 е установено, че същият се извлича във формат „xls“ от софтуерния продукт „Е.“. Последното е описано в констативния протокол и същевременно е изискано пълното извлечение от регистъра на нареждания, обхващащо периода от месец януари 2018 г. до датата на поискване, да бъде изпратено до деловодството на КФН. В изпълнение на горното е получено писмо с вх. № РГ-03-156-18/30.09.2019 г., в което се съдържа подписано с квалифициран електронен подпис на представляващите ИП извлечение от изискания регистър.

При извършване на съпоставка между изискванията в Делегиран регламент 2017/565 и извлечението, изпратено от Посредника, било установено, че в последното не е налична информацията относно паричната единица и общата стойност на дадено нареждане. Определянето на паричната единица на дадено нареждане има съществено значение за пълното уточняване на параметрите му, като в тази връзка единичната цена и паричната единица са неразривно свързани и неслучайно в т. 7 от Раздел 1 на Приложение IV от Делегиран Регламент 2017/565 са уредени като един общ реквизит. При проверка на информацията, налична в предоставеното извлечение от регистъра на нарежданията, можело да бъде проследена единствено цената на нареждането, но не и паричната единица. От предоставеното извлечение не станало ясно дали под реквизита „Ц.“ следва да се разбира единичната цена, или общата стойност, образувана от количеството и единичната цена. С оглед на предното, на проверяващия екип се наложило да направи логическо заключение, че с оглед на ниските числа по-скоро се касае за единичната цена на нареждането. Затова, поради липсата на реквизит за общата цена, изискуем съгласно т. 8 от Раздел 1 на Приложение IV от Делегиран Регламент 2017/565, на надзорния орган се наложило сам да прави изчисление за нея, умножавайки посочените данни за количество и единична цена.

С цел да бъде изяснена фактичката обстановка и да бъде взето под внимание становището на Посредника относно констатираната непълнота на регистъра на нарежданията, на 07.11.2019 г. бил посетен повторно офисът на Посредника в

[населено място]. Проверката на място била обективирана в Констативен протокол № Р-04-154/07.11.2019 г. (Констативен протокол 2). По време на посещенията отново било изискано да бъде осигурен достъп до регистъра на нарежданията на ИП [фирма]. Повторно било установено, че същият се извлича от софтуерния продукт „Е.“ и не съдържа изискуемата съгласно Делегиран регламент 2017/565 информация за парична единица и обща цена на нареждането. Във връзка с констатираното, законните представители на Посредника признали, че към момента на проверката (07.11.2019 г.) реквизитът „парична единица“ не се поддържа в регистъра на нареждания на Дружеството, тъй като същият не бил заложен от тях в софтуерния продукт „Е.“. В допълнение било потвърдено заключението на проверяващия екип, че в колоната „Ц.“, налична в извлечението от софтуерния продукт „Е.“, се попълва единичната цена на нареждането, но никъде в регистъра не се поддържат данни за общата стойност на нареждането. Предходното било обективирано и подписано без възражения от представителите на Посредника в т. 2, 1) от Констативен протокол 2.

Въз основа на описаната фактическа обстановка участващият в проверката експерт при КФН приел, че е налице нарушение на Делегиран регламент 2017/565, доколкото към 07.11.2019 г. ИП [фирма] не поддържало изискуемите съгласно т. 7 и т. 8 от Раздел 1 на Приложение IV от Делегиран Регламент 2017/565 данни, а именно: „Парична единица“ и „Ц.“, в „Регистъра за нареждания на клиенти или решение за търгуване“. Приел, че е извършено нарушение на чл. 74 във връзка т. 7 и т. 8 от Раздел 1 на Приложение IV от Делегиран Регламент 2017/565. Нарушението е извършено в [населено място] към 07.11.2019 г.

Срещу АУАН № Р-06-1178/09.12.2019 г. в срока по чл. 44 от ЗАНН постъпили писмени възражения от ИП [фирма], вх. № 91-01-1044/13.12.2019 г. Същите били оставени без уважение като неоснователни. Наказващият орган посочил, че съгласно императивната разпоредба на чл. 74 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/565, по отношение на всяко първоначално нареждане, получено от клиент, и по отношение на всяко взето първоначално решение за търгуване инвестиционният посредник незабавно регистрира и поддържа на разположение на компетентните органи поне данните, посочени в раздел 1 от Приложение IV на регламента, доколкото са приложими към въпросното нареждане или въпросното решение за търгуване. Именно в Раздел 1 от Приложение IV на регламента е посочено минимално изискуемото съдържание на регистъра на нарежданията и същото се състои в 16 конкретно разписани реквизита, два от които е установено и самият нарушител признава, че липсват в поддържания от ИП [фирма] регистър. По повод възражението на жалбоподателя, че в акта за установяване на административно нарушение липсва коректно отразяване на датата на твърдяното нарушение, АНО посочил, че нарушението е продължавано и именно поради това за дата на извършването му може да се определи единствено денят, към който то е било безспорно установено.

На последно място, по отношение на алтернативно поисканата от нарушителя преценка за маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, наказващият орган отговорил, че извършеното от ИП [фирма] нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност за установения ред на държавно управление в сравнение с други нарушения от този вид, което е единственият критерий при преценката на формални административни нарушения. Обществените отношения, регулирани с Делегиран Регламент (ЕС) 2017/565, са със засилена защита, тъй като

задължението за поддържане на Регистър на сделките по чл. 72, пар. 2 от Регламента дава възможност на надзорния орган да следи дейността на инвестиционните посредници, с оглед гарантиране, че последните действат почтено, безпристрастно и професионално по начин, който способства за целостта на пазара.

След преценка на всички представени доказателства поотделно и в тяхната съвкупност АНО приел за установено от фактическа и правна страна, че ИП [фирма] не е изпълнил задължението си по чл. 74 във връзка т. 7 и т. 8 от Раздел 1 на Приложение IV от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/565, да поддържа минимално изискуемото съдържание на регистъра за нареждания на клиенти или решения за търгуване. Приел, че е налице нарушение на разпоредбата на чл. 74 във връзка т. 7 и т. 8 от Раздел 1 на Приложение IV от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/565. Нарушението било извършено в [населено място] към 07.11.2019 г. Нарушението на Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 е обявено за административно нарушение с чл. 290, ал. 1, т. 16 от ЗПФИ. В чл. 290, ал. 9, т. 16 от ЗПФИ е предвиден размерът на имуществената санкция за юридически лица.

На основание чл. 12 от ЗАНН, отчитайки обстоятелствата по чл. 296, ал. 1 от ЗПФИ, наказващият орган преценил, че при определяне на размера на имуществената санкция целта на наказанието може да бъде постигната с налагане на санкция по чл. 290, ал. 9, т. 16, предложение първо от ЗПФИ на законоустановения минимум в размер на 5 000 (пет хиляди) лева.

С горните мотиви, въз основа на акта, било издадено обжалваното наказателно постановление /НП/ № Р – 10 – 172 от 16.04.2020 г., на заместник - председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на жалбоподателя, на основание чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН, чл.15, ал.1, т.7 от ЗКФН и чл.295, ал.1, пр.2 от ЗПФИ във вр. с чл.290, ал.9, т.16, пр.1 от ЗПФИ е наложена „имуществена санкция” в размер на 5 000 лв. / пет хиляди лева/ за нарушение на чл. 74 във връзка т. 7 и т. 8 от Раздел 1 на Приложение IV от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/565.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, СРС е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него наказателното постановление /НП/, са издадени от компетентни органи, в кръга на правомощията им, в установената форма и съдържание - чл. 42 и 57 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 2 и ал. 3 ЗАНН.

Мотивирал е по какви съображения атакуваното наказателно постановление е и материалноправно законосъобразно, а именно в съответствие с въведените изисквания в Регламента инвестиционният посредник да съхранява документацията на носител, който позволява съхранението ѝ по начин, достъпен за бъдещи справки от страна на компетентните органи, и в такава форма и начин, че да бъдат спазени едновременно следните условия: 1. компетентният орган да може да получи информацията лесно и да възстанови всички основни етапи на обработка на всяка сделка; 2. да е възможна лесна проверка на всички поправки и изменения, както и съдържанието на документите преди измененията; 3. да е невъзможно манипулирането и изменението на документи по друг начин; 4. възможно е използването на информационни технологии или други ефективни средства, когато анализът на данните не може да бъде извършен лесно поради обема и естеството на тези данни; 5. правилата на инвестиционния посредник съответстват на изискванията за съхранение на документация, независимо от използваната технология.

От събраните по делото доказателства съдът достигнал до извод за установено извършеното нарушение на чл. 74 във връзка т. 7 и т. 8 от Раздел 1 на Приложение IV от Делегиран Регламент 2017/565, тъй като видно от показанията на разпитания свидетел - ръководител на екипа от проверяващи, както и от приобщените по делото писмени доказателства – протоколи за извършени проверки, на 07.11.2019 г. /датата, на която е приключила проверката и е констатирано нарушението/, ИП не е поддържал изискуемите съгласно т. 7 и т. 8 от Раздел 1 на Приложение IV от Делегиран Регламент 2017/565 данни, а именно: „Парична единица“ и „Ц.“, в „Регистъра за нареждания на клиенти или решение за търгуване“. Ето защо съдът намира, че законосъобразно е била ангажирана административно - наказателната му отговорност за нарушение на чл. 74 във връзка т. 7 и т. 8 от Раздел 1 на Приложение IV от Делегиран Регламент 2017/565.

По отношение на наложената санкция с атакуваното наказателно постановление, съдът счел, че правилно била наложена имуществена санкция в минимално предвидения от закона размер, което съответства на вида, характера и тежестта на извършеното нарушение.

Въззивната инстанция не констатирала допуснати, в хода на административно - наказателното производство, съществени процесуални нарушения, налагащи отмяна на атакуваното наказателно постановление. При съставяне на акта за установяване на административно нарушение и издаване на наказателното постановление, приела, че са спазени отразените в ЗАНН изисквания, като същевременно приела, че същите били издадени от компетентен орган. Съдът счел за неоснователни доводите на ИП за липса на компетентност от страна на актосъставителя, доколкото по делото били приложени съответните Заповед № 3-303/05.09.2019 г. и Заповед № 3-337/13.11.2019 г. на заместник –председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

В акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление били отразени датата на нарушението и описание на същото в достатъчна степен, за да се осигури възможност на на засегнатото лице да разбере конкретното нарушение, което му е вменено. Актът бил съставен в присъствието на двама свидетели, като описанието на нарушението в него, изцяло съответства на посоченото в наказателното постановление и в последното липсва отразяване на нови факти. Обсъден е и въпросът с вината, доколкото ИП представлява юридическо лице, от което следва, че отговорността му е обективна /безвиновна.

Обсъдени са и изложените в жалбата доводи за наличие на маловажност на извършеното нарушение, доколкото съдът е приел, че в случая е налице засягане на значими обществени отношения, касаещи предмета на нарушението, поради което и обществената опасност на деянието не се явявала незначителна и не следвало да се приеме, че това деяние не съставлява нарушение.

Въззивната инстанция приела като неоснователен доводът на за неяснота относно задълженията на инвестиционния посредник по поддържане на регистри – дали същото касае само услугите, които реално се предлагат и дейностите, които реално се извършват или всички услуги и дейности, които попадат в обхвата на издадения лиценз, но които реално не се извършват. В

тази връзка посочил, че по силата на Съображение 92 от Преамбюла на Делегирания регламент регистрите, които инвестиционният посредник е длъжен да поддържа, следва да бъдат адаптирани към вида търговска дейност и набора от изпълнявани инвестиционни услуги и дейности, което предполага поддържаната информация да е съобразена с реално изпълнените дейности и услуги.

По отношение на направеното възражение за неправилно приложение на закона, поради необвързване на вмененото му нарушение с конкретно извършена услуга или нареждане, въззивният съд се позовал на чл. 67, пар. 1, б. "а" от Делегирания регламент, от който следва, че инвестиционните посредници спазват определени условия при изпълнение на нареждания на клиенти, вкл. гарантират, че изпълнените от името на клиентите нареждания са незабавно и вярно регистрирани и разпределени. Посочил е, че за изпълнение на това задължение от посредника, нормата на чл. 72, пар. 2 от Делегирания регламент го задължава да води минимум регистрите, посочени в приложение I – вкл. регистър на нарежданията. При водене на документацията относно нареждания на клиенти чл. 74, пар. 1 от Делегирания регламент задължава посредника при всяко първоначално нареждане, получено от клиент и по отношение на всяко взето първоначално решение за търгуване, незабавно да регистрира и поддържа на разположение на компетентните органи поне данните, посочени в раздел 1 от приложение IV към настоящия регламент. Според СРС, разпоредбата въвежда ясно задължение за адресата, свързано с конкретно получено първоначално нареждане, което също обосновавало неоснователност на доводите на ИП за неяснота по отношение на задължението за водене на регистър за конкретни нареждания. Въз основа на тези съображения, Районния съд е потвърдил обжалваното наказателно постановление и осъдил жалбоподателя да заплати на въззиваемата страна сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 101-ви състав, е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване. При така установената фактическа обстановка, от събраните по делото доказателства, СРС е направил единственият възможен и правилен правен извод по делото, че касаторът е допуснал извършването на нарушение по чл. 74, т.7 и т.8 във връзка с Раздел I на Приложение IV от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/565.

Цитираното от касатора решение от 28.10.2021 г. по дело С-95/20 на СЕС „В. финанс“ се явява неотнормимо към настоящия случай, тъй като в от диспозитива на същото следва, че „инвестиционните посредници не са длъжни да съхраняват документация за извършените за всеки клиент оценки на уместността и целесъобразността на инвестиционните продукти или свързаните с него такси, отнасящи се до инвестиционните услуги, в

самостоятелни единни регистри под формата по-специално на информационна база данни, като начинът на съхранение на тази документация може да бъде свободно избран, при условие обаче, че отговаря на всички изисквания на чл.72, Параграф 1 от посочения делегиран регламент“.

Съгласно чл. 72, пар. 2, ал. 2 от Делегиран регламент 2017/565, списъкът на регистрите, посочени в приложение I към същия регламент, не ограничава действието на което и да било друго задължение за водене на документация, произтичащо от други нормативни актове. Съгласно разпоредбата на чл. 74 от Делегиран регламент 2017/565, по отношение на всяко първоначално нареждане, получено от клиент, и по отношение на всяко взето първоначално решение за търгуване инвестиционният посредник незабавно регистрира и поддържа на разположение на компетентните органи поне данните, посочени в раздел 1 от Приложение IV на Регламента, доколкото са приложими към въпросното нареждане или въпросното решение за търгуване. Като допълнение, в Приложение I от Делегиран Регламент 2017/565 е посочено, че инвестиционният посредник следва да води регистър за нареждания на клиенти или решения за търгуване. При прегледа на представеното с писмо от 30.09.2019 г. извлечение от регистъра на нарежданията, отнасящо се за периода от месец януари 2018 г. до месец септември 2019 г., е установено, че в регистъра се съдържат следните колони (реквизити), даващи възможност да се проследят определени параметри на отделните клиентски нареждания: Номер на поръчката / Дата /Период на валидност / Статус /Клиент / Заявка /Емисия / Емитент / Тип поръчка /Брой / Ц. / Пазар / Клиентски номер / Номер на пълномощно / Комисионна / Борсов номер / Дата на оттегляне / Приел / Специални инструкции / Офис. Минимално изискуемото съдържание на регистъра за нареждания е посочено в Раздел 1 от Приложение IV на Делегиран регламент /565 и се състои в следните реквизити: 1. Име и друго обозначение на клиента /2. Име и друго обозначаване на всяко съответно лице, действащо от името на клиента/3. Обозначаване, което идентифицира търговеца в рамките на ИП, който отговаря за инвестиционното решение / 4. Обозначаване, което идентифицира алгоритъма в рамките на ИП, на който се основава инвестиционното решение / 5. Индикатор „купува“/„продава“ / 6. Идентификация на инструмента/ 7. Единична цена и парична единица / 8. Ц./9. Множител на цената/10. Валута 1/11. Валута 2 /12. Първоначално количество и количествена единица/13. Период на валидност /14. Вид на нареждането /15. Всякакви други данни, условия и конкретни указания от клиента / 16. Дата и точен час на получаване на нареждането.

Видно от събраните по делото писмени се установява по безспорен и категоричен начин, че на 07.11.2019г. /когато е приключила проверката и е констатирано административното нарушение/, в поддържания регистър на сделките липсвали данни, а именно: „Парична единица“ и „Ц.“, в „Регистъра за нареждания на клиенти или решение за търгуване“, относими към търговията на дружеството, изискуеми съгласно т. 7 и т.8 от Раздел I от Приложение IV на Делегиран Регламент 2017/565.

Изискуемите данни, отразени в Раздел I от Приложение IV на

Делегиран Регламент 2017/565 по естеството си съставляват необходимия минимум, с който трябва да разполага ИП.

Съдът намира, че в случая административнонаказващия орган се е съобразил с разпоредбата на чл.27 от ЗАНН, като е наложил административно наказание имуществена санкция в минималния на предвидения в закона размер, като е отчел, че нарушението е извършено за първи път, посредством което ще мотивира жалбоподателя да не допуска извършването на подобни административни деяния за в бъдеще.

Ето защо и като взе предвид, че при цялостната служебна проверка на постановеното от СРС решение, съдът не констатира необоснованост, непълнота на доказателствата или съществени нарушения на процесуалните правила, налагащи отмяна на решението, настоящата съдебна инстанция намери, че същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК, вр.чл.78 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, своевременно заявеното искане на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено, съобразно вида и обема на осъществената по него юрисконсултска защита в минималния размер - 100 лева, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, чл.628 от ГПК, Административен съд София – град, V-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.11.2021г., постановено по НАХД № 6116/2020г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 100 лева, представляващи разноски за процесуално представителство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: